

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 46C/9/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118205415
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5118205415.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou, v právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, IČO 36 062 235, so sídlom Bajkalská 19B, 826 58 Bratislava, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, advokátska kancelária so sídlom Pajštúnská 4, 851 02 Bratislava, proti žalovaným: W. B., N.. XX.X.XXXX, C. A. M. XXX, P. N. F.: Š. XXX, B., Š. Y. B., o zaplatenie 996,45 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 996,45 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 996,45 Eur od 20.3.2018 do zaplatenia, náklady spojené so zabezpečením úradného prekladu listinných dôkazov vo výške 696,12 Eur, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca m á voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 20.3.2018 domáhal voči žalovanému, aby mu zaplatil sumu 996,45 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 20.3.2018 až do zaplatenia a nahradil trovy konania.

2. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že žalobca je osoba zriadená zákonom č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Ďalej je žalobca v zmysle čl. 1 bod 3 Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2009/103/ES Národnou Kanceláriou Systému zelenej karty. Systém zelenej karty je mechanizmu ochrany obetí dopravných nehôd v dôsledku cezhraničného pohybu motorových vozidiel. Systém zelenej karty vznikol na základe Doporučenia č. 5, z 25. januára 1949, ktoré prijala pracovná skupina pre cestnú dopravu Výboru pre vnútrozemskú dopravu Európskej hospodárskej komisie Organizácie spojených národov. Kancelária Systému zelenej karty v krajine miesta nehody garantuje odškodnenie poškodeným, ktorým bola spôsobená škoda prevádzkou motorových vozidiel z iného štátu Systému zelenej karty. Mechanizmus fungovania členských kancelárií Systému zelenej karty je upravený mnohostrannou dohodou Internal Regulations, publikovanou v Úradnom vestníku Európskej únie pod č. L 192/23 dňa 31. júla 2003. Ako je uvedené v preambule týchto pravidiel, vychádzajú z európskych smerníc a dohôd schválených na pôde Rady kancelárií (Comité Européen des Assurances). Žalovaný je fyzická osoba - vodič motorového vozidla VOLVO, EČV: ZA534FJ, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda. Dňa 05.01.2015 zavinil žalovaný na mieste ŽORY, KOŚCIUSZKI, POLSKO, predmetným vozidlom v dôsledku dopravnej nehody škodu na motorovom vozidle NISSAN, EČV: SMI9N46, ktorého držiteľom v čase nehody bol Blot Piotr (ďalej len „poškodený“). Kanceláriou Systému zelenej karty, ktorá odškodnila nároky poškodeného v súlade s právnym poriadkom krajiny miesta nehody bola POLSKIE BIURO UBEZPIECZYCIELI KOMUNIKACYJNYCH (Poľská kancelária poisťovateľov motorových vozidiel). Táto svoje nároky uplatnila u žalobcu v súlade s čl. 5.1 Internal

Regulations. Vzhľadom na to, že k predmetnému vozidlu nebolo k dátumu nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ako to vyplýva z ustanovení § 3 ods. 1 zákona o PZP, vznikla žalobcovi v zmysle ustanovenia § 24 ods. 2 písm. b) zákona o PZP povinnosť uhradiť poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca poskytol z poistného garančného fondu poškodenému poistné plnenie dňa 23.06.2015 vo výške 1198,73 € (4932,30 PLN), z ktorého suma vo výške 202,28 € (832,30 PLN) predstavuje poplatok systému zelenej karty, na ktorý si žalobca nárok neuplatňuje. Túto povinnosť si žalobca splnil v súlade s pravidlami Systému zelenej karty, kedy za vybavené nároky plnil Kancelárii Systému zelenej karty v krajine miesta nehody. Podľa § 24 ods. 7 zákona o PZP si žalobca listom zo dňa 25.05.2017 uplatnil právo na náhradu poistného plnenia voči žalovanému. Žalobca vyzval žalovaného, aby uhradil dlžnú sumu najneskôr do 01.06.2017. Žalovaný do dnešného dňa dlžnú sumu neuhradil ani len čiastočne. Žalobca zároveň poukázal na to, že v súlade s Dohovorom o práve použiteľnom na dopravné nehody, ktorý bol publikovaný v zbierke zákonov pod číslom 130/1976 Zb. rozhodným právom pre občianskoprávnu mimozmluvnú zodpovednosť za dopravné nehody sú vnútorné predpisy štátu, na území ktorého došlo k nehode (čl. 1 a čl. 3). Rozhodné právo určuje najmä podmienky a rozsah zodpovednosti, dôvody vylučujúce zodpovednosť, akékoľvek obmedzenie zodpovednosti a jej delenie, vznik a povahu škody, ktorá sa má nahradiť, spôsob a rozsah náhrady škody, možnosť prechodu práva na náhradu škody, osoby, ktoré škodu utrpeli a ktoré majú nárok na jej náhradu, zodpovednosť pre prevádzateľa vozidla za jeho zamestnanca, premlčanie a zánik práva uplynutím času, včítane pravidiel počítania začiatku, prerušenia alebo zastavenia tohto času (čl. 8). Okrem toho si žalobca uplatnil aj nárok na úrok z omeškania z dlžnej sumy vo výške 5 % ročne od 20.3.2018 do zaplatenia, t.j. od podania žaloby. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania a náhradu nákladov spojených so zabezpečením úradného prekladu listinných dôkazov vo výške 696,12 Eur.

2. Dňa 5.4.2018 doručil žalobca súdu opravu žaloby, v ktorom uviedol, že prikladá výpis z centrálnej evidencie motorových vozidiel a petit žaloby opravil tak, že žiadal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 996,45 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 996,45 Eur od 20.3.2018 do zaplatenia, náklady spojené so zabezpečením úradného prekladu listinných dôkazov vo výške 696,12 Eur a náhradu trov konania.

3. Súd žalobe vyhovel v celom rozsahu vydaním platobného rozkazu zo dňa 25.4.2018, voči ktorému podal žalovaný dňa 23.5.2018 odpor (č.l. 82). V odpore žalovaný uviedol, že nehodu síce spôsobil, no nemal odkiaľ vedieť, že nákladné vozidlo zn. Volvo, EČV: ZA543FJ spoločnosti VM Trans, s.r.o. nebolo povinne zmluvnej poistené. Nakoľko bol iba vodičom tohto vozidla, nemôže zaplatiť škodu, ktorá mala byť uhradená z povinného zmluvného poistenia. Následne súd uznesením zo dňa 4.6.2018 platobný rozkaz zrušil v celom rozsahu.

4. Dňa 29.6.2018 doručil vyjadrenie k odporu žalobca (č.l. 102), v ktorom tvrdí, že žalovaný žiadnym spôsobom nenamieta a priznáva, že ako vodič dňa 05.01.2015 spôsobil na mieste ŻORY, KOŚCIUSZKI, POLSKO, predmetným vozidlom v dôsledku dopravnej nehody škodu na motorovom vozidle NISSAN, EČV: SM19N46, ktorého držiteľom v čase nehody bol Blot Piotr (ďalej len „poškodený“). Kanceláriou Systému zelenej karty, ktorá odškodnila nároky poškodeného v súlade s právnym poriadkom krajiny miesta nehody bola POLSKIE BIURO UBEZPIECZYCIELI KOMUNIKACYJNYCH (Poľská kancelária poisťovateľov motorových vozidiel). Táto svoje nároky uplatnila u žalobcu v súlade s čl. 5.1 Internal Regulations. Žalovaný ako vodič je v spore pasívne legitimovaný, keďže zavinene porušil pravidlá cestnej premávky a v príčinnej súvislosti s uvedeným protiprávnym konaním spôsobil škodu na majetku poškodeného. Celkom nepochybne zodpovedá za škodu podľa ustanovenia § 420 OZ, a pretože škodu spôsobil vozidlom, ku ktorému nebola uzavretá poistná zmluva, je súčasne osobou bez poistenia zodpovednosti, a to bez ohľadu na to, komu prislúchala povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu. Žalobca za neho plnil poškodenému z garančného fondu a má proti nemu z tohto dôvodu právo na náhradu podľa § 24 ods. 7 zákona o PZP, tzv. postih. Žalobca má teda právo postihu aj proti vodičovi - osobe, ktorá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá na základe zavinenia. Pri prevádzke tuzemského motorového vozidla je vodič povinný mať pri sebe potvrdenie o poistení zodpovednosti a teda presvedčiť sa, či je vozidlo poistené. Nárok žalobcu voči žalovanému je nárokom na náhradu plnenia, ktoré žalobca za neho plnil poškodenému. Žalobca poskytol z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti podľa § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom

poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon o PZP“), na základe čoho má žalobca právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa § 24 ods. 2 písm. b) zákona o PZP na náhradu toho, čo za neho plnil (§ 24 ods. 7 zákona o PZP). Zákon o PZP dovoľuje prevádzkovať vozidlo iba tomu, ktorého zodpovednosť je poistená, tzn. že k jazde je možné použiť len vozidlo, ku ktorému bola uzavretá poistná zmluva. Na druhej strane prevádzkovať poistené vozidlo nie je vôbec obmedzené (napr. len na osobu, ktorej zákon o PZP ukladá v § 3 povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu). Pokiaľ je vozidlo uvedené v poistnej zmluve a pokiaľ je k určitému vozidlu dojednaná poistná zmluva, sú pre prípad spôsobenia škody týmto vozidlom poistenými všetci, ktorí pripadajú do úvahy ako osoby zodpovedné za škodu. Poistenie sa vzťahuje ako na prevádzkovateľa, tak i na vodiča vozidla, ktorým bola škoda spôsobená. V prípade, ak poistná zmluva uzavretá nebola alebo z určitých dôvodov zanikla (napr. pre nezaplatenie poistného), sa poškodený nemá možnosť obrátiť na žiadnu poisťovňu, aby uhradila škodu za osoby zodpovedné za škodu, t.j. za vodiča či prevádzkovateľa. Z tohto dôvodu bol zákonom vytvorený tzv. poistný garančný fond, ktorého správa bola zverená žalobcovi a poškodenému bolo poskytnuté právo uplatniť nárok na plnenie podľa § 24 ods. 2 písm. a) až g) zákona o PZP proti Slovenskej kancelárii poisťovateľov za rovnakých podmienok, za ktorých by mohol uplatniť nárok na plnenie voči určitej poisťovni (§ 24 ods. 3 zákona o PZP). Týmto je zabezpečené, že poškodený dostane plnenie i vtedy, keď vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda nebude v rozpore so zákonom poistené. Protiprávny stav spočívajúci v absencii poistenia poškodený nepocíti, pretože za nepoistené osoby zodpovedné za škodu, je mu poskytnuté plnenie z poistného garančného fondu. Na druhej strane je žiaduce, aby tí, za ktorých bolo z poistného garančného fondu plnené, vyplatené prostriedky do poistného garančného fondu vrátili späť. Vzťah medzi žalobcom a žalovaným, z ktorého obsahu vyplýva uplatnené právo žalobcu v zmysle ustanovenia § 24 ods. 7 zákona o PZP požadovať plnenie voči tretej osobe, t.j. náhradu toho, čo za neho žalobca plnil, je svojou povahou vzťahom sui generis, ktorý vzniká na základe skutočností uvedených v zákone. Právo žalobcu je dané v predmetnej veci reťazou aplikácie ustanovení § 24 ods. 7, § 24 ods. 2 písm. b) a § 3 ods. 1 zákona o PZP, ktoré tvoria regulatívny rámec obsahu tohto subjektívneho práva žalobcu. Žalobca tak má právo na náhradu plnenia za toho, kto zodpovedá za škodu podľa ustanovenia § 24 ods. 2 písm. b) zákona o PZP. Plnenie žalobcu je plnením v zmysle ustanovenia § 24 ods. 2 písm. b) zákona o PZP a v zmysle § 24 ods. 7 zákona o PZP titulom regresu má žalobca voči žalovanému právo na náhradu toho, čo za neho plnil poškodenému. Vzhľadom k tomu má žalobca za to, že postupuje zákonne a správne, keď si u žalovaného vymáha plnenie, ktoré bol nútený za neho plniť. V závere uviedol, že svoje tvrdenia považuje za preukázané, a tak žiadal žalobe vyhovieť.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 8.4.2018, na ktorom vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, v prítomnosti žalovaného a právneho zástupcu žalobcu. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na podanej žalobe a písomnom vyjadrení k odporcu. Žalovaný uviedol, že je toho názoru, že nie on má hradiť vzniknutú škodu, ale jeho zamestnávateľ, ktorý je vlastníkom vozidla a nesplnil si povinnosť zaplatiť povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu. Poukázal na to, že nevedel, že vozidlo nie je povinne zmluvne poistené, pretože mal pri sebe zelenú kartu ako aj potvrdenie o poisťke, pričom nevedel, že nie je uhradená. Súd následne na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, vyjadreniami strán sporu a vec posúdil podľa nižšie uvedených zákonných ustanovení:

6. Podľa § 427 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej iba „OZ“) fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

7. Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

8. Podľa § 438 ods. 1 OZ ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

9. Podľa § 789 ods. 2 OZ osobitný predpis môže ustanoviť fyzickej osobe, alebo právnickej osobe povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu (povinné zmluvné poistenie).

10. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla, v ostatných prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Ak na motorové

vozidlo je uzatvorená nájomná zmluva s právom kúpy prenajatej veci, povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má nájomca.

11. Podľa § 24 ods. 2, písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla kancelária poskytuje z poisťného garančného fondu poisťné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti.

12. Podľa ods. 7, vety prvej kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a), b), f) a g), na náhradu toho, čo za neho plnila.

13. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 OZ, dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

14. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu

15. Podľa čl. 1 bod 3 Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2009/103/ES "národná kancelária poisťovateľov" znamená profesijnú organizáciu, ktorá je zriadená v súlade s odporúčaním č. 5 prijatým 25. januára 1949 podvýborom pre cestnú dopravu Výboru Európskej hospodárskej komisie Organizácie Spojených národov pre vnútrozemskú dopravu a ktorá združuje poisťovateľov, ktorí sú v štáte oprávnení vykonávať činnosť poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel;

16. Podľa čl. 10 bod 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2009/103/ES: Každý členský štát zriadi alebo poverí orgán, ktorého úlohou bude zabezpečiť náhradu škody najmenej do výšky povinného poistenia za škodu na majetku alebo ujmy na zdraví spôsobené neidentifikovaným vozidlom alebo vozidlom, ktoré nemalo splnené povinné poistenie stanovené v článku 3.

17. V súlade s článkom 5.1 Internal Regulations Kancelária krajiny, v ktorej má motorové vozidlo (prevádzkou ktorého bola škoda spôsobená) trvalé stanovište, je povinná refundovať náhradu, ktorú Kancelária v krajine nehody vyplatila v súvislosti so spôsobenou škodou.

18. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 5.1.2015 spôsobil žalovaný ako vodič motorového vozidla zn. VOLVO, EČV: ZA534FJ v dôsledku dopravnej nehody škodu na motorovom vozidle NISSAN, EČV: SMI9N46 škodu, ktorého držiteľom bol v čase nehody Piotr Blot (poškodený). Uvedené bolo medzi stranami nesporné. Z listinných dôkazov mal súd ďalej za preukázané, že motorové vozidlo, ktorého vodičom bol v čase nehody žalovaný, nebolo v rozhodnom čase povinne zmluvne poistené. Uvedené vyplýva z výpisu zo systému žalobcu ohľadom poistenia motorového vozidla (č.l. 18). Totožná informácia vyplýva z verejne dostupného registra žalobcu (č.l. 129).

19. Ďalej mal súd za nesporné, že k dopravnej nehode - škodovej udalosti došlo 5.1.2015 v Poľskej republike. Preto žalobca ako právnická osoba zriadená v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. uhradil z garančného poistenia náklady vzniknuté z nehodou spôsobenou žalovaným žalobcovi. Nakoľko však išlo o nehodu v zahraničí, žalobca v tomto smere vystupoval ako Národná Kancelária Systému zelenej karty v zmysle čl. 1 bod 3 Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2009/103/ES a bol tak v zmysle čl. 10 ods. 1 tejto smernice povinný uhradiť škodu spôsobenú nepoisteným vozidlom z garančného fondu v zmysle § 24 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. Z listinných dôkazov predložených žalobcom - prekladu dokladov preukazujúcich vznik, výšku a náhradu škody (č.l. 19 a nasledovne) vyplýva, že poškodenému vznikla škoda vo výške 4.932,20 poľských zlotých. Poškodenému bolo zo strany poisťovne Poľskej republiky uhradených 4.100,- PLN (č.l. 30). Z výpisu z bankového účtu žalobcu (č.l. 45-46) vyplýva, že žalobca poukázal na účet kancelárie v Poľskú sumu 1.198,73 Eur.

20. Žalobca následne listom zo dňa 25.5.2017 - Pokus o zmier, vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 1.086,16 Eur, pozostávajúcej z neuhradeného poisteného v sume 995,45 Eur a úroku vo výške 89,71

Eur. Faktúrou č. 180000155 zo dňa 26.2.2018 si prekladateľ vyúčtoval sumu 696,12 Eur za preklad listín predložených v konaní ako listinné dôkazy preukazujúce vznik škody a nároky z nej vyplývajúce.

21. Z vykonaného dokazovania tak mal súd za preukázané, že žalovaný nepoprel, že spôsobil škodu na vozidle poškodeného. Namietal iba svoju povinnosť znášať ich úhradu, nakoľko mala byť uhradená z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalovaný tvrdil, že bol iba vodičom vozidla a o tom, že vozidlo nebolo povinne zmluvne poistené, nemohol vedieť. K uvedenému súd konštatuje, že v zmysle § 420 a nasl. OZ žalovaný ako vodič vozidla zodpovedá za škodu spôsobenú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla. V danom prípade žalobca preukázal, že nahradil škodu vzniknutú z dopravnej nehody spôsobenej žalovaným poškodenému, a to vo výške 1.196,73 Eur, pričom v konaní si uplatnil nárok na 996,45 Eur. Uvedené skutočnosti boli v konaní nesporné, pretože žalovaný nespochybnil ani skutočnosť, že došlo k dopravnej nehode, ktorú spôsobil žalovaný ako vodič vyššie uvedeného vozidla, ani že vznikla škoda poškodenému Piotrovi Blotovi vyúčtovaná žalobcom. Nesporné medzi stranami bolo i to, že žalobca reálne škodu za žalovaného uhradil poškodenému.

22. Žalovaný síce nepoprel, že na vozidlo, ktorým spôsobil škodu, nebolo v rozhodnom čase povinne zmluvne poistené, no súd uvedené skúmal a dospel k záveru o preukázaní tejto skutočnosti, ktorá vyplýva aj z verejne dostupného registra na internetovej stránke žalobcu. Spornou skutočnosťou medzi stranami bolo, či je žalovaný povinný uhradiť vzniknutú škodu, t.j. žalovaný spochybnil pasívnu legitímáciu v spore. V danom prípade žalobca uhradil za žalovaného z garančného fondu v zmysle § 24 ods. 2 zákon o PZP škodu poškodenému a v konaní si uplatnil regres, t.j. nárok je uhradenie škody za žalovaného. Žalovaný ako vodič vozidla zodpovedá za škodu podľa všeobecnej zodpovednosti zakotvenej v ust. § 420 OZ, základné predpoklady zodpovednosti za škodu mal súd preukázané zo správy o nehode, ako i z uplatnenia nároku na náhradu škody poškodeným. Žalovaný spôsobil svojím zavineným konaním, a to porušením povinností vodiča uložených mu zákonom č. 8/2009 Z.z.o cestnej premávke, dopravnú nehodu, pri ktorej vznikla škoda na majetku. V danom prípade je potrebné ust. § 24 ods. 7 veta prvá v spojení s § 24 ods. 2 písm. b) zák. č. 381/2001 Z.z. vykladať tak, že kancelária má právo postihu proti každému, kto za škodu zodpovedá a za koho plnila. Kancelária má teda právo postihu aj proti osobe, ktorá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá na základe zavinenia, t.j. aj proti vodičovi. V tomto smere súd poukazuje na odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu SR z 24. júna 2015, sp. zn. 4 Cdo 190/2014, podľa ktorého „Ustanovenie § 24 ods. 7 veta prvá v spojení s § 24 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z. je potrebné vykladať tak, že kancelária má právo postihu proti každému, kto za škodu zodpovedá a za koho plnila. Kancelária má teda právo postihu aj proti osobe, ktorá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá na základe zavinenia, t.j. aj proti vodičovi (pri prevádzke tuzemského motorového vozidla je vodič povinný mať pri sebe potvrdenie o poistení zodpovednosti a teda presvedčiť sa, či je vozidlo poistené).“ Otázkou pasívnej legitímácie sa zaoberal aj Ústavný súd SR, ktorý v odôvodnení súvisiaceho uznesenia zo 17.8.2016, sp.zn. III. ÚS 514/2016-15 uviedol, že „bolo vecou zákonodarcu, že okru regresne zodpovedných osôb vymedzil spôsobom, aký vyplýva zo zákona o PZP, čo znamená v prípade plnenia škody kanceláriou podľa § 24 ods. 2 písm. b) zákona o PZP, že hoci osobou, ktorá je povinná povinné zmluvné poistenie uzatvoriť je držiteľ vozidla, právo regresného postihu sa rozširuje i na iné osoby definované ako tie, ktoré zodpovedajú poškodenému za škodu“. Na základe uvedeného súd konštatuje, že pasívna legitímácia žalovaného ako vodiča, ktorý spôsobil škodu na vozidle poškodeného, je daná.

23. Výška škody nebola medzi stranami sporu sporná. Žalobca preukázal, že poškodenému uhradil škodu v sume 1.196,73 Eur, pričom v konaní si uplatnil nárok na 996,45 Eur. Zostávajúci nárok pozostávajúci z poplatku systému zelenej karty vo výške 202,28 € (832,30 PLN) na ktorý si žalobca nárok neuplatnil. Žalobca následne listom zo dňa 25.5.2017 vyzval žalovaného na náhradu poistného plnenia do 1.6.2017, avšak nepreukázal, či a kedy žalobca výzvu prevzal. Žalovaný však dlžnú sumu žalobcovi neuhradil, čo vyplýva aj z obsahu odporu žalovaného, a tak v zmysle § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., má žalobca nárok požadovať plnenie od toho, za koho plnil. Žalobca si uplatnil aj nárok na úrok z omeškania odo dňa podania žaloby, t.j. od 20.3.2018, a to výške 5 % ročne z dlžnej sumy. Súd uvedený nárok posúdil a žalovaného zaviazal na úhradu dlžnej sumy spolu s úrokom z omeškania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, a to v súlade s ustanovením § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., t.j. vo výške 5 % ročne.

24. Okrem toho sa žalobca v konaní domáhal aj uhradenia nákladov spojených so zabezpečením úradného prekladu listinných dôkazov. Svoj nárok preukázal nielen samotným prekladom (č.l. 19 a nasledovne spisu), ale aj faktúrou vystavenou prekladateľom vo výške 696,12 Eur. Súd preto žalobný nárok považoval aj v tejto časti za dôvodný a preukázaný. V tomto smere poukazuje súd na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/60/2016, v zmysle ktorého nárok na náhradu nákladov spojených s úradným prekladom je príslušenstvom pohľadávky: „...náklady, ktoré mal navrhovateľ v súvislosti so zabezpečením prekladu nepredstavujú hotové výdavky, ale mali byť uplatnené ako príslušenstvo pohľadávky“. Uvedené si žalobca v žalobe uplatnil a náležite preukázal.

25. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, teda podľa zásady úspešnosti žalobcu v konaní. Nakoľko súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, úspešnou stranou sporu bol žalobca, ktorému súd priznal voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.